

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ.

λιν, εἰς χύτης Οὐγγρος, ὀνόματι Όρμπαν, κακῶς πληρώνυμενος ὑπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Βυζαντίου, λειποτακτήσας ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας, ἥθει νὰ προσφέρῃ τὴν ὑπηρεσίαν του εἰς Μωάμεθ τὸν Β' καὶ ἐπιλαβόμενος εὐθὺς τῶν ἔργασιῶν ἔχειτε κατ' ἄρχας ὡς δοκιμὴν, κατὰ διατάγην τοῦ Ὀθωμανοῦ αὐτοκράτορος, κανόνιον μεγίστης ὀλκῆς, ὅπερ τεθὲν ἐπὶ τινος πύργου παραθαλασσίου, ἐδοκιμάσθη κατὰ ἐνετικοῦ πλοίου, τυχόντος νὰ διαπλέῃ ἔκειθεν. Αἱ σφαῖραι τοῦ κανονίου ἔφθασαν τὸ πλοῖον, τὸ συνέτριψαν καὶ τὸ ἔξυθισαν. Τότε ὁ Μωάμεθ διέταξε τὴν κατασκευὴν ἀλλου κανονίου διπλασίου μεγέθους, τὸ ὅποιον εἶναι βεβαίως τὸ μεγαλύτερον περὶ δύο μνημονεύει ή ἴστορια τοῦ πυροβολικοῦ.

Τὸ κανόνιον τοῦτο ἔρριπτε σφαῖρας ἐκ λίθου ἔχουσας δώδεκα παλάμας περιφερείας (Ου 924) καὶ εἴληκε λέγουσι δώδεκα στατῆρας (καντάρια), ζύγιον πιθανῶς πολλὰ ὑπερβολικὸν ἔσυραν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς πύλης τοῦ Σεράτου εἰς Ἀνδριανούπολιν καὶ ὁ Μωάμεθ, ἀναρρέουσαν οἱ Βυζαντινοὶ ἴστορικοὶ, φοβούμενος μὴ ὁ τρομερὸς κρότος τῆς ἐκπυρυσκροτήσεως του ἥθελεν ἀφιρέσει ἀπὸ τοὺς εὑρεθησομένους τυχὸν πλησίον, τὴν γῆσιν τοῦ λόγου, εἰδοποίησε τοὺς κατοίκους περὶ τῆς ὕπαρχης καθ' ἣν τὸ κανόνιον ἐμέλλει νὰ ῥίψῃ. Τὴν ποσδιορισθεῖσαν στιγμὴν ἡ πόλις ὀλόκληρος περιεκάλυφθη ὑπὸ νέφους καπνοῦ καὶ κατόπιν ἀντήχησεν ὁ τρομερὸς θρόνος, διστὶς ἡκούσθη εἰς πολλῶν μιλίων ἀπόστασιν. Η σφαῖρα διατρέξατε ἐν μίλιον ἐνεπήγη ὅλην ὁργὴν εἰς τὴν γῆν. Ὁ Μωάμεθ ἐμπλεος χαρᾶς, ἀντήμειψε μεγαλοδώρως τὸν Οὐγγρον, καὶ ἀμα ἐκηρύχθη ὁ πρὸς τοὺς Ἑλληνας πόλεμος, τὸ τερατῶδες τιλεξόλον μετεφέρθη ἐξ Ἀνδριανουπόλεως κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1453. Ἐσύρετο ὑπὸ πεντήκοντα λευγῶν θιῶν, διακόσιοι ἄνθρωποι ἐβάδιζον ἐκατέρωθεν διὰ νὰ κρατῶσιν αὐτὸν εἰς ισορροπίαν, πεντήκοντα ἀμάξοποιοι καὶ διακόσιοι σκαπανεῖς ἐπροπορεύοντο διὰ νὰ ἔτοιμαζωσι τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς γεφύρας. Δύο μῆνες ἐδιπανήθησαν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ κανονίου ἐξ Ἀνδριανουπόλεως εἰς Κωνσταντινούπολιν. Φθάσαν δὲ πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν 6 Απριλίου, τὸ κανόνιον ἐστήθη ἀμέσως, ἀλλὰ δὲν παρέσχε τὰς προσδοκωμένας ὠφελείας. Απαιτοῦντο δύο ὕραι διὰ νὰ γεμισθῇ, καὶ 70 ἄνθρωποι ἀσχολοῦντο μύνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ. Μόνον ὀκτὼ θιῶντος ἡδύνατο νὰ ῥίψῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦ νυχθμέρου καὶ δὲν ἐξράδυνε νὰ ἐκπάσῃ, ἐν δὲ τρῆμα αὐτοῦ συνέτριψεν εἰς τεμάχια τὸν Όρμπαν.

Καὶ οἱ Ἑλληνες ἐπίστης εἶχον κανόνια μεγέθους ἀξιοσημειώτου, δύο μάλιστα ἐξ αὐτῶν ἔρριπτον σφαῖρας βάρους 150 λιτρῶν· ἀλλ' ἐσάλευον ἐπὶ τοσοῦτον τὰ τείχη εἰς ἐκάστην θολὴν, ὥστε ἥσαν πλέον ἐπιζήμια εἰς τοὺς πολιορκουμένους ἢ εἰς τοὺς πολιορκητάς.

Ἐν τοιοῦτον παμμέγεθες τηλεβόλον ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἵσως καὶ σήμερον εἰς Ἑλλήσποντον, δυνάμενον νὰ χορηγῆσῃ κατοικίαν ἀνετον εἰς ἔνα ἄνθρωπον. Εἰς βόδον δεικνύουσι καὶ νῦν σφαῖρας λιθίνους, ῥίψεισας ἐν αὐτῇ, ὅποταν Σουλεϊμάν ο Ἀ. ἐποιόρκησεν αὐτὴν τὸ 1522 ἔτος, αἰτίνες ζυγίζουσιν 150 λίτρας.

« Εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν φέρουσιν αἱ γυναικεῖς τῶν κοινωνιῶν τὴν εἰμαρμένην· ἀπ' αὐτὰς ἀρχαὶ πρέπει κυρίως ν' ἀρχίζῃ ἡ ἐθνικὴ ἐκπαίδευσις· τῆς τύχης μάλιστα τοῦ λαοῦ ἡ θελτικαὶ καὶ τῶν ἡθῶν ἡ μεταρρύθμισις συνέχονται στενῶς μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς πρώτης ἡλικίας τῶν κορασίων, εἰς τὰς γυναικαὶς τῷ ὅντι μᾶλλον παρὰ τοὺς νόμους αὐτοὺς ἐδόθη ἐκ φύσεως νὰ θοιθῶσι τοῦ λογικοῦ τὴν πρόσδον. Όθεν διὰ νὰ κατασταθῶσιν ἀξιοί τοῦ ὑψηλοῦ τούτου ἐπαγγέλματος πρέπει νέας ἔτι νὰ τὰς περιστοιχίσωμεν μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαῖας φροντίδας, διδάσκοντες αὐτὰς δ.τι μέλλουσι ποτὲ ὡς μπτέρες νὰ μεταδώσωσιν εἰς τὰ τρυφερὰ αὐτῶν τέκνα.

» Ἀρχίζοντες ἀμέσως ἀπὸ τὴν μόρφωσιν τοῦ πνεύματος συμφέρει νὰ παραστήσωμεν ἐγκαίρως εἰς τὰ κοράσια, διὰ τοῦ ὅλου τούτου ἐπαγγέλματος πρέπει νέας ἔτι νὰ τὰς περιστοιχίσωμεν μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαῖας φροντίδας, διδάσκοντες αὐτὰς δ.τι μέλλουσι ποτὲ ὡς μπτέρες νὰ μεταδώσωσιν εἰς τοὺς συζύγους.

» Ή μήτηρ ἀνατρέψει τὰ τέκνα, διευθύνει τὴν οἰκίαν, ἐπαγρυπνεῖ τοὺς ὑπηρέτας· ἔνιοτε ἡ γνώμη αὐτῆς ἀποφασίζει περὶ ὅλης τῆς περιουσίας, τούλαχιστον πολλάκις ἀναγκάζεται νὰ δώσῃ συμβουλάς· ἀλλὰ τὰ χρέα ταῦτα δὲν ζητοῦσιν ἀρά γε καὶ νοῦν ἀνεπτυγμένων, καὶ πολυειδεῖς γνώστεις; ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν δὲν κρέμαται ἡ εὐτυχία τῆς γενέτας, καὶ ἡ εὐσυνείδητος ἡσυχία τοῦ γήρας· καὶ ὅμως ἡ ἀνατροφὴ τῶν γυναικῶν ὑπάρχει γενικῶς εὐκολωρέα· ἐπειδὴ τὸ μὲν ἀρρένεν μόλις φάνη, εὐθὺς συνδέει φιλίαν μὲ συνηλικιῶτας ἀλλους καὶ τρέχει εἰς τὰ παιγνίδια, ἐν ὧ τὸ κοράσιον δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὴν μπτέρα· αὐτὴ ἀρά δρεῖται νὰ γωρίζῃ τὶ νὰ ἀποκριθῇ εἰς δόλας τὰς ἐρωτήσεις τῆς κόρης, ἐκτὸς τινῶν διὰ τὰς δόπιας δύναται νὰ εἰπῇ διὰ θέλει δώσει λόγον εἰς ἄλλον ἀρμοδιώτερον καιρὸν, διὰ δῆλο. αὔξηθη· εὐχῆς ἔργον νὰ μὴ κρύπτωνται εἰς αὐτὴν πράγματα, τὰ ὅποια θέλει μάθει ἀπὸ ἄλλους ἀφεύκτως· ἂν ἐγεννήθη ὥραία, διὰ τὸ ἀρνηθῆμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, διατείνομεν τὸ ἐναντίον; συμφέρει ἐξ ἐναντίας νὰ πληροφορηθῇ ἐγκαίρως· ὅτι δὲν καὶ ὑπάρχῃ πλεονέκτημα ἡ ὥραιότης, μαραίνεται ὅμως ταχέως ἀπὸ θλίψεις καὶ ἀρρώστιας καὶ ἀπὸ αὐτὴν τοῦ χρόνου τὴν πρόσδον· διὰ τὴν νεότητης αὐτῆς θέλει περικυλωθῆ ἵσως ἀπὸ παγίδας, ἀλλ' οἱ παρόντοι καὶ ἀθέμιτοι σχέσεις φέρουσιν ἀνεξάδειπτον ὄνειδος καὶ παντοτεινὴν δυσφημίαν, καὶ φαρμακεύουσιν δόλας τὰς λουπάς τῆς ζωῆς ἡμέρας. Οἱ ἄνδρες ἀσχολοῦνται εἰς σπουδαῖα πράγματα, εἰς τὰς χορηγατισμούς, εἰς τὴν δόξαν, εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ ἀλλα· μόλις δύναται νὰ εἰσχωθῇσῃ, σπανιώτερον δὲ καὶ νὰ ἐμφαλεύσῃ εἰς αὐτοὺς ἔρως διαρκῆς, τοῦτο συμφέρει νὰ καταλάβωσιν ἐνωρίς τὰ ἀθώα ταῦτα καὶ ἀπειρόκακα πλάσματα διὰ νὰ μὴν ἐξολισθήσωσιν.

» Ἀλλ' ἐπὶ τῆς τρυφερᾶς ἡδη ἡλικίας πρέπει νὰ φροντίζωσι μάλιστα τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ διευθέτησιν τῶν οἰκιακῶν πραγμάτων· ἀς θοιθῶσι τὰς μπτέρας, ἀς συνειθίζωσι τὴν σιωπὴν καὶ δὲς διδαχθῶσι, τὴν ἐχεμιθίαν δῶν δύνανται· ἡ γλυκήτης τοῦ ἥθους ὑπάρχει ἐμφυτός εἰς τὰ κοράσια· ἀλλ' ἡ ζωηρότης τοῦ

χαρακτήρος, ή διάπυρος φαντασία, ο θυμός κλπ. ἐξα-
λείφουσι πολλάκις τὴν ἀγγελικὴν ταύτην χάριν ἀπὸ
γυναικὸς τὸ πρόσωπον, καὶ εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ
προσέχῃ πολὺ ή μήτηρ. Ἡ αὐχολία ἀρμόζει κατὰ μίσος; καὶ διὰ τὰ έσαια πάθη, τὰ ὅποια ἔβρασαν καὶ
πάντα εἰς τὰς νεάνιδας; ο δὲ χορὸς καὶ ή μουσικὴ
ὑπάρχουσι πρόσκαιρα προτερήματα. Προκριτώτερα φα-
νονται τὸ ἐργόχειρον τῆς θελόνης καὶ ή ἀνάγωσις.
Ἄς συνειθίση ἄρα νὰ φάπτη τὰ ἴδια αὐτῆς φορέματα,
διὰ νὰ κατασκευάσῃ ἔπειτα καὶ τὰ τῶν τέκνων της;
Ἄς ἔχῃ δὲ καὶ θιβλίς ἐκλεκτὰ, μάλιστα γεωγραφίας,
καὶ ιστορίας, διὰ νὰ μανθάνη, ἀλλ' ἂς μὴ μολύνθωσι
ποτὲ αἱ ἀπαλαὶ αὐτῆς χεῖρες μὲ μυθιστορίας· ἐπειδὴ
συνειθίσμενη εἰς τὰ κατὰ φαντασίαν καὶ φευδῆ, δὲν
θέλει ἀρέσκεσθαι εἰς τὰ ἀληθῆ, ὥστε ἀν εύτυχης νὰ
μὴ τὰ γνωρίσῃ εἰς τὴν νεότητα, δὲν κινδυνεύει πλέον
μετὰ ταῦτα.

« Η σπουδὴ ἑνίς τινὸς γλώσσης καθίσταται ἀπα-
ραίτητος εἰς τὴν σημερινὴν κοινωνίαν, διου διαφόρων
ἔθνων ἄνθρωποι συναπαντῶνται πᾶσαν ἡμέραν. Ἀλλὰ
ποιάν ἄρα γε νὰ ἐκλέξωμεν; ἑκείνην θέσαι τις παν-
τοῦ διμιλεῖται, καὶ αὐτὴ εἶναι ή Γαλλική. Πρὸ πάν-
των ὅμως ζητεῖται ή γνῶσις τῆς ἔθνικῆς διαλέκτου,
εἰς τὴν ὅποιαν μάλιστα πρέπει ν' ἀποκτήσωσιν
ὅπωσοῦν τινὰ στωματίων καὶ εὐφράδειαν.

Οὐμογενεῖς! φροντίσατε νὰ καταστήσητε σχολεῖα κο-
ρασίων, ἀν θέλετε νὰ θελτιώσητε τὴν ἐπερχομένην
γενεάν. ἐπειδὴ αἱ γυναικες πρωρίσθησαν ἀπὸ τὸν Δη-
μιουργὸν νὰ ἐμπνέωσιν τὰ πρῶτα αἰσθήματα, νὰ μορ-
φῶσι τὰς πρώτας ιδέας, νὰ δίδωσι τὸ πρῶτον τοῦ κα-
λοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς παράδειγμα εἰς τὸν ἄνθρωπον.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ.

« Ή μέλλουσα τῶν παιδίων τύχη, ἔλεγεν ο Ναπο-
λέων, ὑπάρχει πάντοτε τῆς μητρὸς ἔργον· ο μέγας οὐ-
τος ἀνὴρ ἀνεγνώριζε τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς πρωταίτιον
ὅλης τῆς δόξης, εἰς τὴν ὅποιαν ηύτυχης νὰ ὑψωθῇ.
Άλλ' ή ιστορία παρέχει καὶ ἄλλα τούτου παραδείγ-
ματα. Ἐρρίκος ο Δ', ο Τίτος τῶν Γάλλων, ἐμφράνθη
ὅποιος ήτο ἀπὸ τὴν μητέρα του· εἰς δὲ τὸν Λουδοβίκον
ΙΔ'. Βλέπομεν ἔξεναντίας τὰ πάθη Ἰσπανῆς γυναικὸς,
φιληδονίαν μέχρις ἀκολασίας, φρόνον καὶ τρόμον δειπ-
δαίμονος καὶ ἀγενοῦς ψυχῆς, ὑπερηφάνειαν δεσπότου
ἀπαιτοῦντος ἐμπροσθεῖ τοῦ θρόνου τὸ σέβας, τὸ δόποιον
χρεωστοῦμεν εἰς μόνον τοῦ Θεοῦ τὸ θυσιαστήριον. Οἱ
δύο Γράχχοι ήσαν καὶ αὐτοὶ πλάσματα τῆς Κορηνηλίας·
ἐνῷ τοῦ Βολταίρου ή μήτηρ, κακοθήπης, ἀγχίνους,
σκωπτικὴ καὶ κενόδοξος, μετέδωκεν ὅλα τὰ προτε-
ρήματα καὶ τὰς κακίας εἰς τὸν διαβόντον αὐτῆς οὐδὲν,
ὅστις ἐτίμησε τόσον τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, διὸν διέ-
στρεψε τὰ θύη καὶ ἐφαρμάκευσε τὴν πηγὴν δλων τῶν
ἐναρέτων αἰσθημάτων εἰς τὴν καρδίαν τῶν νέων· ἀλλὰ
πρὸς πίστωσιν τῶν λεγομένων δυνάμεθα νὰ ἀναφέρω-
μεν ἐνταῦθα καὶ δύο ἐνδόξους ποιητὰς τῆς ἐποχῆς,
καθ' θν ζῶμεν, τὸν Βύρωνα καὶ Δαμαρτίνον· ο πρῶτος
δυστυχήσας νὰ ἔχῃ, ἀνόητον, φαντασώδη, ἀλαζόνα
καὶ ματαιόφρονα μητέρα, ητὶς ἀλληλοδιαδόχως τὸν

ἐπερίπατεν ὡς χωλὸν, παρώζυνεν, ἐπεριποιεῖτο, κατεφρό-
λείφουσι πολλάκις τὴν ἀγγελικὴν ταύτην χάριν ἀπὸ
τὸν θυμὸν, τὴν ἐπαρσιν, τὴν ὑπεροψίαν, τὸ
προσέχῃ πολὺ ή μήτηρ. Ή αὐχολία ἀρμόζει κατὰ μίσος; καὶ διὰ τὰς έσαια πάθη, τὰ ὅποια ἔβρασαν καὶ
πάντα εἰς τὰς νεάνιδας; ο δὲ χορὸς καὶ ή μουσικὴ
ὑπάρχουσι πρόσκαιρα προτερήματα. Προκριτώτερα φα-
νονται τὸ ἐργόχειρον τῆς θελόνης καὶ ή ἀνάγωσις.
Άς συνειθίση ἄρα νὰ φάπτη τὰ ἴδια αὐτῆς φορέματα,
διὰ νὰ κατασκευάσῃ ἔπειτα καὶ τὰ τῶν τέκνων της;
Άς ἔχῃ δὲ καὶ θιβλίς ἐκλεκτὰ, μάλιστα γεωγραφίας,
καὶ ιστορίας, διὰ νὰ μανθάνη, ἀλλ' ἂς μὴ μολύνθωσι
ποτὲ αἱ ἀπαλαὶ αὐτῆς χεῖρες μὲ μυθιστορίας· ἐπειδὴ
συνειθίσμενη εἰς τὰ κατὰ φαντασίαν καὶ φευδῆ, δὲν
θέλει ἀρέσκεσθαι εἰς τὰς ἀληθής, ὥστε ἀν εύτυχης νὰ
μὴ τὰ γνωρίσῃ εἰς τὴν νεότητα, δὲν κινδυνεύει πλέον
μετὰ ταῦτα.

« Μεταρρύθμισον ήδη, ἀν δύνασαι, μὲ τὴν ἡθικὴν
τοῦ γυμνασίου καὶ τὴν φιλοσοφίαν σχολαστικοῦ διδα-
σκάλου τὴν ἐπιφρόην τῆς μητρικῆς παιδαγωγίας. Δο-
κίμασον νὰ μεταπλάσῃς τὸν Βύρωνα καὶ Δαμαρτίνον,
θέλεις κοπιάσει ματαίως. Τὸ ἀγγεῖον ἐποτίσθη, τὸ
φόρεμα ἔλαβε τὴν πτυχήν, καὶ τὰ πάθη τῶν δύο μη-
τέρων κατήνησαν δευτέρα φύσις.

« Ίδου ή μεγάλη δύναμις, ή δόποια ἐνεργεῖ ἀκατα-
πάυστως εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀπὸ τὴν ὄποιαν ἀρχικῶν
προέρχεται ή μέλλουσα τούτου εύτυχία ή δυστυχία εἰς
τὸν κοινωνικὸν οἶκον. Καὶ δύμας μόνη αὐτὴ ἔμεινεν ἀ-
διεύθυντος σχεδὸν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ κόσμου μέχρι τοῦ-
δε, ἐπειδὴ μόλις περὶ τοὺς ἐσχάτους χρόνους ἐστρέψαν
οἱ ἄνθρωποι τὴν προσοχὴν εἰς τὴν παιδείαν τῶν γυναι-
κῶν· πόσην ἄρα ἔγγνωμοσύνην χρεωστοῦμεν εἰς τοὺς
λογίους ἑκείνους οἱ δόποιοι πρῶτοι ἐπεχείρησαν νὰ ἡμε-
ρώσωσι τὰ ἀγγρια θήη τῶν ἐλληνικῶν κορασίων εἰς
διαφόρους πόλεις καὶ νὰ δώσωσιν ἀξιομέμπτον παιδα-
γωγίας τύπον εἰς τοὺς δήμους δλης τῆς ἐλευθέρας καὶ
ἀνεῖθροςκου Ἐλλαδός;

« Τὸ παιδίον μανθάνει ἀπὸ τὸν διδάσκαλον, ἀλλὰ
μορφοῦται ἀπὸ τὴν μητέρα· ἀπὸ τὰς χεῖρας κα-
λῶν διδασκάλων λαμβάνομεν καλοὺς μαθητὰς, ἀπὸ
δὲ τὰς μητέρας καλοὺς ἀνθρώπους καὶ ὠρελίμους
πολίτας· εἰς αὐτοὺς ἄρα κυρίως ἀνήκει ή παιδαγωγία
εἰς δὲ τοὺς διδασκάλους ή παιδομάθεια, δύο πράγμα-
τα, τὰ δόποια ἐπρεπε ποτὲ νὰ μὴ συγχέωνται.

« Νέαι μητέρες καὶ νέαι σύζυγοι! σεῖς εἰσθε πρω-
ρισμέναι νὰ φέρετε εἰρήνην εἰς τὸν κόσμον, ταξιν εἰς
τὰς οἰκίας, τιμὴν εἰς τὰ τέκνα σας, εύτυχίαν εἰς τὴν
ἄνθρωποτητα. Αναδείχθητε ἄρα ἀξιαὶ τοῦ οὐρανίου
τούτου πρωθεισμοῦ καὶ τῶν ἐλπίδων τῆς πατρίδος!
μὴ μιμηθῆτε τὰς ξένας εἰς τὴν ματαίτητα τοῦ καλ-
λωπισμοῦ καὶ εἰς τὴν περιέργειαν τῆς ἐνδύμασίας,
ἀλλὰ φυλάξατε καθαρόν καὶ ἀκέραιον τὸν ἐλληνικὸν
χαρακτῆρα, διὰ νὰ τὸν μεταδώσητε ὡς πολύτιμον
κληρονομίαν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

η Α. Γ.